

Ѡ іѡанна Ст҃ре

ЕЛГОВІСТВОВАНИЕ.

СУЛІЕ ВОСКРНОЕ ТІ:

ЗАХІД. (ІА, А - А).

Іо врімл ѿно, івнісѧ
їнсъ оўчнікѡмъ (своимъ, восітавъ
ѡ мѣртвыхъ,) на мори
тиверіадстѣмъ. Івнісѧ же сице:
блжъ візпѣ сімѡнъ петръ, и
дѡмъ наріцаемыи елиазнѣцъ, и
нафаніалъ, ѹже (євѣ) ѿ кѣни
галілѣйскій, и сына зеведеюва, и
їна ѿ оўчнікѣ єгѡ двл. Глагола
імъ сімѡнъ петръ: иду рузы
ловити. Глаголаша ємъ: идемъ
и мы съ тобою. Йзыдоща (же)
и віедоща ѿбіе въ корабль, и
въ тѣхъ нощь не ѿша нищесвѣже.
Оўтрѹ Ѵе ѿвашъ, ста інсъ при
врѣзѣ: не познаша же оўчнїци,
їакѡ інсъ ѿстъ. Гла же имъ інсъ:
дѣти, єдла чито сиѣдно иламте;
ѡвѣшаша ємъ: ии. ѿнъ же
рече імъ: ввѣрзите мрежъѡ въ
деснѹ странихъ корабль и
ѡврѣшиете. Ввѣргоща же, и
китомъ не можахъ привлечи єхъ¹
ѡ множества рузы. Глагола же

EWANGELIA WEDŁUG
ŚW. JANA

Ewangelia niedzielna 10:

Perykopa 66 (J 21, 1 - 14).

Onego czasu ukazał się
znowu uczniom nad Morzem
Tyberiadzkim. A ukazał się tak:
Byli razem Szymon Piotr i
Tomasz, zwany Bliźniakiem, i
Natanael z Kany Galilejskiej, i
synowie Zebedeusza, i dwaj inni
Jego uczniowie. Mówi im
Szymon Piotr: - Idę łowić ryby.
Mówią mu: - My też idziemy z
tobą. Wyszli i wsiedli do łodzi. Ale
tej nocy nic nie złowili. A kiedy
już nastął ranek, Jezus stanął na
brzegu. Uczniowie jednak nie
wiedzieli, że to jest Jezus. Mówi
im Jezus: - Dzieci, macie coś do
jedzenia: - Nie - odpowiedzieli
Mu. On zaś rzekł im: - Zarzućcie
sieć po prawej stronie łodzi, a
znajdzicie! Zarzucili więc, ale
nie mogli jej w żaden sposób
wyciągnąć z powodu wielkiej
ilości ryb. Mówi do Piotra ten
uczeń, którego Jezus miłował: -
To jest Pan! A Szymon Piotr
usłyszał, że to jest Pan,

οὐγῆνικος τόη, ἐγόριε λιοβλάσθε
ἵνει, πεπρόβη: γὰρ ἔστι. Σίμων
же πέπρις ελύσατο, ἵκω γὰρ
ἔστι, ἐπειδύτομος πρεπολέμει,
εἴς εο νάρι, ἡ βεργεσα κα
μόρε: ἀ δρυζίη οὐγῆνι
κοραβλεψέμος πριηδόσα, οε εἴσα
εο δαλέψε ὥ ψεμλή, οο ἵκω
δεΐς ετέλακτέη, βλεκψε μρέζ
ρύει. Ἐγδα οὔδο ήζλεζόσα ηα
ζέμλιο, βίδεσα Ὁγη λεζάψη, η
ρύεψη ηα ηέμος λεζάψη η χλέει.
(Η) Γλα ήμος ινε: πριηεείτε οώ
ρύει, ἵκε ιάστε ηήδε. Βλέζ
(же) θίμων πέπρις, ήζβλεψη
μρέζη ηα ζέμλιο, πόληψ
βελίκηχος ρύεις ετό (η)
πλατεεάτος (η) τρη: η τολίκω
εψημος, οε προτόργεσα μρέζα.
Γλα ήμος ινε: πριηδήτε,
ῳεβέδψητε. Ηη έδηνη ηε
ιιικάσθε οώ οὐγῆνικος ήσταζάτη
ἐγδο: τηι κτό έεη; βέδλψε,
ἵκω γὰρ ἔστι. Πριηδε ηε ινε, η
πριάτο χλέει, η δαδε ήμος, η
ρύεψη πάκοζδε. Εε ούζη πρέπηε
ιιιει ινε οὐγῆνικώμος εβοημος,
κοιτάει οώ μέρτεψηχο.

odziałał się, bo był rozebrany, i rzucił się do morza. Inni zaś uczniowie przypłynęli łodzią, ciągnąc sieć z rybakami, bo byli niedaleko od brzegu, tylko około dwunastu łokci. Kiedy więc wyszli na brzeg, widzą żarzące się węgle i leżącą na nim rybę i chleb. Mówią im Jezus: - Przynieście z ryb, któreście teraz złowili. Poszedł więc Szymon Piotr i wyciągnął na brzeg sieć pełną wielkich ryb - było ich sto pięćdziesiąt trzy. A chociaż było ich tak wiele, sieć się nie zerwała. Mówią im Jezus: - Chodźcie i jedzcie! A żaden z uczniów nie śmiał zapytać: Kto Ty jesteś - wiedząc, że to jest Pan. Jezus zaś zbliża się, bierze chleb i podaje im. Tak samo i rybę. To już po raz trzeci ukazał się Jezus uczniom po zmartwychwstaniu.

Tekst z Biblii Poznańskiej.